

KATEGORIA: **KLASY V- VIII**

Przed snem

Mgła osnuwa pajęczyną domy i ogrody:
jesień, jesień w pełnej krasie, słynąca z urody,
w sukni, co się mieni złotem, i w złotej koronie
w dłoni trzyma kiść winogron, twarz rumieńcem płonie,
lecz już wkrótce, niczym Śnieżka, sennie zamknie oczy,
by ustąpić miejsca siostrze: zima do nas kroczy.

Jesień nad Pilicą

Ponad Pilicą, ponad łąkami,
snują się mgieł opary,
to mróz czarodziej nocą, rankami,
roztacza bajkowe czary.
Sosny i dęby, brzozy, leszczyna,
unoszą się w powietrze,
ziemia za korzeń drzewo trzyma,
a ono tańczy na wietrze.
Jesienne słońce złoci niziny,
sypie garściami promieni,
wkrótce śnieg spadnie i szata zimy
ugasi barwy płomieni.

Król Nocy

Wędruje miesiąc po niebie,
rozgarnia gęste chmury,
zagląda w okno do ciebie,
na ziemię patrzy z góry.

Chciałby zobaczyć ją w dzień,
lecz nie jest to w jego mocy,
zamiast kolorów – czerni,
przecież jest Królem Nocy.

Wędruje księżyc po niebie,
odlicza dni i miesiące,
to pełnym obliczem jaśnieje,
to w nów się przekształca milczący.

I chociaż – czy o tym wiecie?
czas dzięki niemu się zmienia,
Król Nocy, w naszym świecie,
nie zmieni przeznaczenia.

Tak więc, gdy śpisz w łóżeczku,
księżyc rozjaśnia mroki,
a w dzień pracowite słońeczko
ozłaca ziemi uroki.

Wędruje księżyc po niebie,
rozmawia z gwiazdeczkami,
uśpił już Słońce, a ciebie
chce obdarować snami.

Czasu się nie zatrzyma

Rozzłościła się zima na słońce,
że takie jasne, gorące,
że jest z nim kłopot,
bo śnieg zamienia w błoto.

Pragnie być ziemi królową,
mieć suknię codziennie nową,
utkaną ze śnieżnych kwiatów,
mrozem grozić światu.

Sprawa jest całkiem prosta,
wie o tym każde dziecko:
po zimie przychodzi wiosna,
a przed nią, witane radośnie,
nasze polskie przedwiośnie.

Po co płakać nad stratą urody,
po co się gniewać, buntować?
Niezlomne jest prawo przyrody:
czasu się nie zatrzyma,
więc musi odejść zima.

Rozmowa drzew

W spalskiej puszczy zaszumiało,
drzewo z drzewem zagadało,
pochyliło nisko głowę
ponad łanem konwaliowym,
popatrzyło na obłoki,
które płyną w świat szeroki,
potem rzekło do sąsiada:
- Któż naturę drzewa zbada?
Dobrze jest na świecie, ale
mnie najlepiej tutaj – w Spale!

Złota polska jesień

Otwiera jesień niebieską szkatułę,
sypie złoto na ziemię, babie lato snuje,
rankiem wkłada suknię z lekkiej mgły przejrzystej,
myje deszczem drzewa, żeby były czyste,
czasem się uśmiecha promieniami słońka,
pyta, jak się czuje zając, dzik, biedronka,
wita w lesie gości, częstuje grzybami...
- Kochana Jesieni! Zostań dłużej z nami!

Zbliża się lato

Lekko, niczym wiatr, po ziemi płąsała,
malowała kwiaty, z motylem latała,
królowa zieleni, pogodna, radosna,
tak bardzo kochana – nasza polska wiosna.

Dzień coraz dłuższy, zbliża się lato,
ciekawe, co powie Pani Wiosna na to?
- Posiałam, posadziłam, teraz mi się marzy
odpocząć, poleżeć na nadmorskiej plaży.

Jest czas nauki, pracy i czas wypoczynku,
latem w górach, nad morzem, zimą przy kominku,
jest czas zabawy, bo głęboko wierzę,
że nie spędzasz wakacji z głową w komputerze?

Zmiana warty

Opustoszały nadmorskie plaże,
jakoś tak cicho się zrobiło,
i tylko mewy, żądne wrażeń,
krzyczą, że szkoda, bo było miło.

Słońce świeci na niebie wysoko,
z pól zebrano dojrzałe zboże,
latawiec z wiatrem leci ku obłokom,
z góry na ziemię popatrzeć może.

Wabią urokiem grzybów lasy,
na targowisku pyszną się warzywa,
babcia na zimę robi zapasy,
jesień się zbliża, jesień przybywa.

Z wakacji zostały miłe wspomnienia,
wesołe fotki w smartfonie,
jesień na warcie lato zmienia,
już wrzesień biegnie do niej.